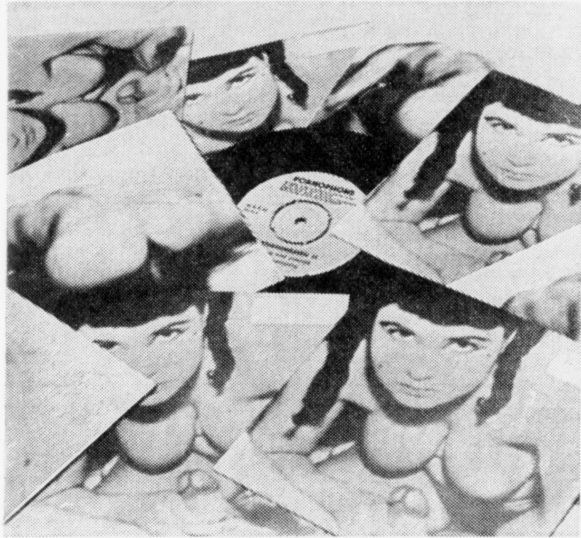


Ólógligur pornohandil í Føroyum?

Tað verður nógv selt av pornobókum og bløðum í Føroyum, og tað er nógv ið bendir á, at hetta er ólógligur handil



Tað vit siggja á myndini eru pornoplátur.

Tiðin førir nógv við sær, bæði av góðum og kanska minni góðum, vil onkur ið hvussu er vera við.

Tað her verður hugsað um er porno. Tú kanst keypa bæði pornobókum og bløð í Føroyum, og tað ber eisini til at bíleggja hetta tilfar aðrastaðir frá.

Men er hetta loyvt, at selja pornobløð o. t.?

At svara hesum spurningi beinleiðis, er einki heimsins mansbarn fært fyrri. Vit hava vent okkum til H. Wendler Pedersen, politifulltrúa, og spurt hann um tað nógv umrøddu § 234 í straffilógini.

Í lógini verður nevnt orðið »utugtig«. Tað er ógvuliga torført at definera rottu merkingina. Hvat hildið verður at vera »utugtig« her hjá okkum, kann vera heilt annað í øðrum landi. Í Danmark eru flestu sakir hesum viðvíkjandi endaðar á hægstarætti, fyrri at fáa avgjørt týðningin av orðinum. Um talan er um eitt pornobløð ella mynd sum hevur listaligt virði ella hevur verið ætlað at hava listaligt virði og hetta kanska er miseydnad, hevur neyvan verið gjørt nakað burtúrur málinum.

Wendler Pedersen sigur okk-

um eisini, at ein orsök til, at tað er ógvuliga torført at fylgja lógini er, at hon ikki er galdandi í Danmark longur. Løgtingið hevur ikki viljað gjørt somu lógarbroyting sum fólkatingið, men einki er at ivast í, at lógin verður broytt fyrri Føroyar eisini seinri. Tað er tí

ógvuliga torført at siga nakað um, um tað er lógligur handil sum í dag fer fram í Føroyum.

Uppá fyrispurning um politiið fer at gera nakað, fyrri at fáa hetta kannad, sigur Wendler Pedersen, at um politiið fær eina áheitan, er tað tess skylda

(Framhald á 6. síðu)

§ 234

Med bøde, hæfte eller under skærpande omstændigheder med fængsel indtil 6 måneder straffes den, som

- 1) tilbyder eller overlader en person under 18 år utugtige skrifter, billeder eller genstande,
- 2) offentliggør eller udbreder i sådan hensigt forfærdiger eller indfører utugtige skrifter, billeder eller genstande,
- 3) foranstalter offentlige foredrag, forestilling eller udstilling af utugtigt indhold.

STK 2. Begås de ovenfor nævnte handlinger i erhvervsmæssigt øjemed, kan kun under særlig formildende omstændigheder straf af bøde anvendes

STK 3. Den, der for vindings skyld offentliggør eller udbreder eller i sådan hensigt forfærdiger eller indfører skrifter eller billeder, der, uden at de kan anses for egentlig utugtige, udelukkende må antages at have forretningsmæssig spekulation i sanselighed til formål, straffes med bøde eller hæfte.

Eisini hava teir leikt nógv í BBC, Radio One.

Trummuslágurin, Derek Weir, 19 ára gamal, er úr Airdrie, nærhendis Glasgow. Hann fekk herfyri tilboð um at koma við øðrum orkestri til Amerika og spæla, men av tí, at hetta var um somu tíð sum orkestrum hansara skuldi til Føroya, vildi hann heldur koma henda vegin.

Spiggy Topes spælir víðahvar í Skotlandi, og tað verður sagt okkum frá orkestrinum, at teir verunliga gleða seg til Føroyaferðina.

Leiðarin, Marek Kluczynski, 20 ára gamal, kemur úr Invernes sigur: Vit vóru somuleiðis sera væl móttíknir og fingi nógvar vinir, sum vit nú gleða okkum til at siggja aftur.

Tað eru ikki nógv ungfolk sum vita nakað um Føroyar, men vit hava gjørt tað vit hava kunna at greitt teimum frá hvussu nýmótans alt er har. Eisini hava vit sagt teimum frá dansiholinum í býnum, Skotland hevur onki betur dansihøli at bjóða fólk.

Hinir báðir sum spæla í Spiggy Topes eru: Johnny Gray, 17 ára gamal, bassguitaristur, sum kemur úr Thurso, norðaliga á Skotlandi, og sologuitaristurin, Arthur Fallel, 20 ára gamal, hann kemur úr Glasgow

Spiggy Topes hava fingið heilsu og tøkk frá øðrum orkestrum í Stórabretlandi sum hava verið í Føroyum.

Orsøkin til, at hesi hava verið í Føroyum er, at limirnir í Spiggy Topes hava rátt teimum til at koma higar.

videnskabelige fagttagelse, som godtgør, at nedgangen i bestanden skyldes systematisk rov drift på disse fiskekategorier, blev overlegent fejlet af vejen, der gik jo syn for sagn om, at disse fisk er genstand for direkte rovdrift, fordi bestanden er udtynnet fra år til år, ikke sandt?

Under direkte pression fra andre og større lande, som i det mindste for laksens vedkommende stillede Danmark overfor et enten-eller, måtte repræsentanter for Danmarks politiske myndigheder bøje sig og vælge det næstværste for det værste, og man valgte at godkende delvis fredning af laksen fremfor total fredning i det mindste fem år frem i tiden.

Uanset at det vrimer med sild i danske farvande, måtte Danmark på tilsvarende måde under diplomatisk tryk og under skummende indignation fra danske fiskerikredse give efter for restriktive bestemmelser for sildefangst under henvisning til, at Norge, Island og en række andre lande i de sidste år ikke har kunnet opnå de fangster af den såkaldte havsild, som er et

betydningsfuldt led i disse landes hele økonomi.»

På Færøerne er man på det rene med, at Danmark står over for en massiv modstand og kommer til at trække det korreste strå overfor de store nationer.

Det var England, der presede på for at få fredet laksen, fordi man havde konstateret, at laksen ikke kom i lige så store mængder som tidligere til de engelske floder, men da aktionen var sat ind, var laksen begyndt at strømme tilbage til floderne. Man glemte bare at afblæse aktionen, som man havde fået selvste Wilson med i.

Den forurening, der bevisligt finder sted af floder og vandløb, spiller en større rolle for laksen end de få laks, der fiskes med garn ved Grønland eller med kroge i Østersøen. Det er en kendsgerning, som man ikke slipper udenom.

Hvor mange laks der dør af forgiftning i floderne, tør man næppe nævne, men hvis man ikke vil sætte ind her, hjælper det næppe ret meget at frede laksen. Det eneste, man opnår,

er at gøre Færøernes og Grønlands eksistens diskutabel, hvad man fra dansk side sikkert godt forstår.

På Færøerne står man spørgende. Hvad vil der ske, hvis torsken også flytter fra Grønland, Færøerne eller endog fra Nordøen, vi' man så også gribe til fredning af torsken? Hvor skal færinger så drive fiskeri? Freder man torsken i marts og april, laksen i maj og silden i august-september, så må man spørge, hvem der så skal hjælpe færingerne til at forrente fiskerflåden med dens udstyr. Sildeflåden kan ikke uden videre slå om til torskefiskeri eller modsat. Man vil se, at det er så som så med optimismen på Færøerne. Man kunne tænke sig, der blev aftalt frivillig ordning med de store nationer, så man lod Færøerne beholde de mængder, de har nu, under ingen omstændigheder mindre, da investeringsomkostningerne stadig stiger.

Jeg er overbevist om, at Danmark gør, hvad der står i dets magt for at hjælpe Færøerne og Grønland, og naturligvis også dets egne fiskere, der også

vil blive hårdt ramt. Fisk er stadig en god eksportartikel.

På Færøerne snakker man i dag mand og mand imellem ikke om andet end frednings-spørgsmålet. Som en gammel fiskeskipper sagde: — Så kan vi senke vore skibe og leve af socialhjælp eller flytte til Danmark, for leve på Færøerne uden fiskeri kan ikke lade sig gøre.

Forhåbentlig lykkes det at få en særordning i stand for de små samfund, der er helt afhængig af fiskeriet. Det gælder for fiskeri som for industri, at et land må være alsidigt. Det gælder for en fiskerikation at få så mange slags fisk som muligt, da salgsmulighederne samtidig forbedres. Slår den ene ting fejl, kan den anden måske rette det op. Priserne bliver bedre, hvis man kan udvide sit marked.

I sin tid producerede man kun klipfisk, der blev solgt til de katolske lande, nu sælges en masse torskefileter og rejer til bl. a. Amerika. Derved er det lykkedes at indtjene store beløb, men naturligvis stiger så omkostningerne til investering.

Derfor frygter man for, hvordan det vil gå, hvis man først begynder på fredningsperioder.

Der er ingen tvivl om, at Danmark vil være i stand til at optage hele den færøske befolkning. Mange vil kunne gå ind i den danske handelsflåde, ligesom industrien vil opsupe en mængde arbejdere af begge køn. De færøske arbejdere vil ikke blive betragtet som fremmedarbejdere, da de er danske statsborgere, men det er en løsning, som færinger ikke betragter som nogen god løsning. Færingerne elsker deres øer, og Danmark vil blive fattigere, hvis der ikke længere findes en befolkning på Færøerne. Derfor håber man, at de faretruende skyer, der hænger over færingerne eksistens vil trække over. Overalt på havene finder man de færøske fiskere, ved Island, Newfoundland, Spitsbergen, Hvidehavet og Nordøen. Tager man retten fra dem til at fiske hele året, så tager man deres levebrød, det er en kendsgerning man ikke må overse, siger Adrian Johansen i Ritgerd i »Berlingske Tidende«.